

ctimur, eorum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam, seu lapidem super sepulchrum; deinde Pontifex intingit iterum pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo format signum crucis super eandem tabulam, sive lapidem, dicens:

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Tum imponit incensum in thuribulum, dicens:

Ab illo benedicáris, in cujus honóre cremáberis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. *R.* Amen.

Et dextera manu producit desuper signum crucis, et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, cantum:

Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúja.

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper, donec præmissus cantus finiatur; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit:

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo, et copiósá beneficia christiánus pópulus assequátur; ut quicumque tibi in hoc altári sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscéperit; et vitæ subsidia præsentis accípiat, et remissionem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptionis percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus; quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, Ab illo benedicáris, etc. ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circuit incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat; tunc enim Pontifici thuribulum præsentat; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, et, ut prius, incensat. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola prosequente, *Responsorium:*

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine. *V.* Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

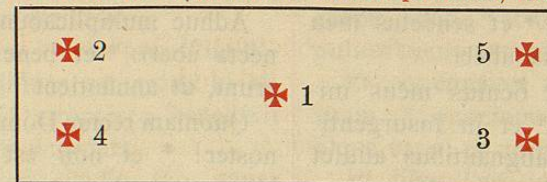
Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incensatione, Pontifex inchoat, schola prosequente, *Antiphonam:*

Erexit Jacob * lápidem in título fundens óleum désuper: votum vovit Deo Jacob.

Ps. 83. Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtutum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Et dicitur totus prout habetur supra. pag. 119. Sed in fine non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti cantantur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine:

Dicens, dum singulas cruces facit:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti *N.* Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, *Responsorium:*

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine. *V.* Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dexteram, thurificando illud; deinde restituito thuribulo Sacerdoti, et *Responsorio* finito, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **F**lectámus gènuá. *R.* Leváte.

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis píetas, et super hunc lápidem opem tuæ bene ✠ dictionis, et virtútem tuæ unctiónis infúnde; ut, te largiènte, réferat præmium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente, *Antiphonam:*

Mane surgens Jacob * erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper: votum vovit Dómino: vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórho, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitationes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sáculum sáculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimicos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiét auris mea.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum, in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit:

Sancti * ficétur, et conse * crétur lapis iste. In nómine Pa * tris, et Fí * lii, et Spíritus * sancti, in honórem Dei, et gloriósae Virginitatis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola prosequente, Responsorium:

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine. **V.** Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando; quo factó, restituito thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. *Et ministri:* **F**lectámus génua. **R.** Leváte.

Adésto, Dómine, dedicatióni hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indignis sancto liníta est oleo, bene * dicitiónis et sancti * ficatiónis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sácula sáculórum. **R.** Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc, quod in honórem tuum, et in memóriam sancti tui N. nos indigni consecrámus, virtúte tuæ bene * dicitiónis sanctífica; et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus, auxilií tui munus osténde; út huic altári impósita múnera semper accépta fieri dignéris: et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Unxit te Deus, * Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nōstri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirábíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sáeculum sáeculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúndata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatiónem et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáeculum sáeculi.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, ad quamlibet crucem dicens:

Sancti * ficétur, et conse * crétur lapis iste. In nómine Pa * tris, et Fí * lii, et Spíritus * sancti, in honórem Dei, et gloriósae Virginitatis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium:

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine. **V.** Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus gēnuā. R̄. Leváte.

Descēdat, quāsumus Dōmine Deus noster, Spīritus tuus sanctus super hoc altāre, qui et dona nostra, et pōpuli tui in eo sanctificet, et sumēntium corda dignānter emūndet. Per Christum Dōminum nostrum. R̄. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola prosequitur Antiphonam:

Sanctificāvit * Dōminus tabernāculum suum: quia hęc est domus Dei, in qua invocābitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dōminus.

Psalmus 45.

Deus noster refūgium, et virtus: * adjūtor in tribulatiōnibus, quę invenērunt nos nimis.

Propterea non timēbimus dum turbābitur terra: * et transferēntur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatę sunt aquę eōrum: * conturbāti sunt montes in fortitūdine ejus.

Flūminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificāvit tabernāculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovēbitur: * adjuvābit eam Deus mane dilūculo.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit de oleo Catechumenorum, et Chrismate pariter super altare, illud manu dextera confricans, liniens, et perungens. Quo facto, incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Ecce odor filii mei, * sicut odor agri pleni, cui benedixit Dōminus: crescere te faciāt Deus meus, sicut arēnam maris: et donet tibi de rore cœli benedictiōnem.

Psalmus 86.

Fundamēnta ejus in mōntibus sanctis: * diligit Dōminus portas Sion super omnia tabernācula Jacob.

Gloriōsa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Conturbatę sunt Gentes, et inclināta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dōminus virtūtum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opēra Dōmini, quę pōsuit prodigia super terram: * aufferens bella usque ad finem terrę.

Arcum cōnteret, et confringet arma: * et scuta combūret igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltābor in Gētibus, et exaltābor in terra.

Dōminus virtūtum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Memor ero Rahab, et Babylonis * sciēntium me.

Ecce alienigenę, et Tyrus, et pōpulus Æthiōpum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo,

et homo natus est in ea: * et ipse fundāvit eam Altissimus?

populorum, et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætāntium omnium * habitatio est in te.

Dōminus narrābit in scripturis

Et non dicitur Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit:

Lapidem hunc, fratres carissimi, in quo unguentum sacrę unctiōnis effūnditur, ad suscipiēda pōpuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dōminus noster benedicat, et cōnsecret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nōmine ejus; ut plebis vota suscipiat, et altāri per sacram unctiōnem perfēcto, dum propitiatiōnem Sacrorum impōnimus, ipsi propitiatōres Dei esse mereāmur. Per Jesum Christum Dōminum nostrum, qui cum eo, et Spīritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculorum. R̄. Amen.

Quo dicto, inchoat Antiphonam, schola ipsam et Psalmum ac sequentia Responsoria prosequente.

Lápides pretiōsi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificābuntur.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dōminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortāvit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui pōsuit fines tuos pacem: * et adipe frumēnti satiāt te.

Qui emittit eloquium suum terrę: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut

buccellas: * ante faciē frigidis ejus quis sustinēbit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spīritus ejus, et fluent aquę.

Qui annūtiat verbum suum Jacob: * justitias, et iudicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi: * et iudicia sua non manifestāvit eis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicitur Responsorium.

Hęc est Jerúsalem civitas illa magna cœlestis, ornata tamquam sponsa Agni. * Quoniam tabernaculum facta est, allelūja. V̄. Portę ejus non claudēntur per diē; nox enim non erit in ea. Quoniam. ut supra.

Aliud Responsorium.

Platę tuę, Jerúsalem, sternēntur auro mundo, allelūja: et cantābitur in te cānticum lætitię, allelūja: * Et per omnes vicos tuos ab univērsis dicētur, allelūja, allelūja. V̄. Luce splēndida fulgēbis, et omnes fines terrę adorābunt te. Et per omnes.

Incepta Antiphona, interim dum ipsa, et Psalmus, ac Responsoria prædicta cantantur, Pontifex cum mitra incipiens retro altare, et procedens ad ejus dexteram inungit Chrismate cum pollice dextero singulas duodecim cruces in parietibus Ecclesię depictas, ad unamquamque crucem dicens:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hoc templum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti **N.** Pax tibi.

Et peruncta qualibet cruce, mox accepto thuribulo, illam incensat triplici ductu.

His peractis, Pontifex ad altare revertitur, ac stans cum mitra, et thurificans super illud, inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Ædificávit Móyses * altáre Dómino Deo, ófferens super illud holocaústa et immolans víctimas, fecit sacrificium vespertinum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit:

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súplices implorémus, fratres carissimi, ut altáre hoc sacrificiis spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene ✠ dictione sanctíficet, atque in eo semper oblationes famulórum suórum stúdio sanctæ devotiónis impósitas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignétur; et spirituáli placátus incenso précibus familiæ suæ promptus exaudítor assistat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, dicens:

V. Dómine exaúdi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui assistit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et igneum esse cognóscitur; dignáre respicere, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insidiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretiósio Fílii tui ságuine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola prosequente:

Allelúja. **V.** Veni sancte Spíritus, replè tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Nisi consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi: quia tunc, omisso Allelúja, dicitur

Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et schola cantat Antiphonas duas sequentes:

Ant. Ascéndit fumes arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: Et ascéndit fumes arómatum in conspéctu Dei.

Sine Allelúja. Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. **R.** Leváte.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, clemens, et propítius preces nostræ humilitátis exaúdi, et réspice ad hujus altáris tui holocaústum, quod non igne visíbili probétur, sed infúsum sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legitime se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Post hæc, combustis candelis, et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. **R.** Leváte.

Deus omnipotens, in cujus honórem, ac beatíssimæ Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam Sancti tui **N.** nos indigni altáre hoc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exaúdi, et præsta, ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint píngua, et sancti Spíritus tui semper rore perfúsa; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi familiæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdines cures, preces exaúdias, vota suscipias, desideráta confírmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce, extensis manibus antepectus, Præfationem hanc:

Per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda. **R.** Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: **Et**, ut propensióri cura, et attentióri famulátu tibi servitútis officia deferámus, hoc præsertim témpore, quo religiosárum méntium hábitum ultra paríetum ornátum delegísti, templum istud, in quo Sancti tui **N.** méntio habétur, bene ✠ dicere, et sancti ✠

ficare digneris: per cujus sacram reverentiam et honorem, sacratissimo nomini tuo hoc altare dedicamus. Hujus igitur, Domine, efflagitatus precibus; dignare hoc altare celesti sancti ✠ ficatione perfundere, et bene ✠ dicere. Assistant Angeli claritatis, et sancti Spiritus illustratione perfulgeat. Sit illius quoque apud te gratiae, cujus fuit illud quod Abraham, pater fidei, in nostrae figuram redemptionis, filium immolaturus extruxit; quod Isaac in conspectu tuae majestatis instituit; quod Jacob Dominum magna videns visione erexit; ut hic orantes exaudias; hic oblata sancti ✠ fices; hicque superposita bene ✠ dicas; hic quoque benedicta distribuas. Sit ergo Ecclesiae tuae titulus sempiternus, sit mensa celesti spiritualique convivio preparata. Tu igitur, Domine, proprio ore tuo hostias super eam impositas bene ✠ dicit, et benedictas suscipito. Ac nobis omnibus tribue, ut participatione earum vitam acquiramus sempiternam.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Confirma hoc Deus, * quod operatus es in nobis a templo sancto tuo quod est in Jerusalem, alleluja.

Ps. 67. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus: * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Et totus dicitur prout supra pag. 75.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chismate intincto facit crucem in fronte altaris, nihil dicens. Quo facto, ac prædictis Antiphona, et Psalmo finitis, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Majestatem tuam, Domine, humiliter imploramus, ut altare hoc sacrae unctionis libamine ad suscipienda populi tui munera inunctum potenter bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris: ut quod nunc a nobis indignis, sub tui Nominis invocatione, in honorem beatissimæ Virginis Mariæ, et omnium Sanctorum, atque in memoriam Sancti tui *N.* sacrosancti Chismatis unctione delibutum est, placeat tibi, atque altare maneat perpetuum; ut quicquid deinceps super illud oblatum, sacratumve fuerit, dignum tibi fiat holocaustum; atque omnium hic offerentium sacrificia a te pio Domino benigne suscipiantur, et per ea vincula peccatorum nostrorum absolvantur, maculae deleantur, veniæ impetrantur, gratiæ acquirantur, quatenus una cum Sanctis, et Electis tuis vitam percipere mereamur æternam. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chismate intincto inungit in modum crucis conjunctiones mensæ, seu tabulæ altaris, et tituli, sive stipitis, quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces, dicens:

In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

Orémus.

Supplices te deprecamur, omnipotens æternæ Deus, per unigenitum Filium tuum Dominum nostrum Jesum Christum, ut altare hoc sanctis usibus præparatum, celesti bene ✠ dictione sanctifices; et sicut Melchisedech Sacerdotis præcipui oblationem dignatione mirabili suscepisti, ita imposita huic novo altari munera semper accepta ferre digneris; ut populus, qui in hanc Ecclesiæ domum sanctam conveniet, per hæc libamina celesti sanctificatione salvatus, animarum quoque suarum salutem perpetuam consequatur. Per eundem Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis, seu Acolythis presentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas et mundas, vasa et ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesiæ, ac altaris consecratorum pertinentia, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, illa benedicit, dicens:

BENEDICTIO

TOBALEARUM, VASORUM, ET ORNAMENTORUM ECCLESIAE,
ET ALTARIS CONSECRATORUM.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens, et misericors Deus, qui ab initio utilia, et necessaria hominibus creasti, templaque manu hominum facta Nomini tuo sancto dicari, tuæque habitationis loca vocari voluisti; quique per famulum tuum Moysen vestimenta Pontificalia et Sacerdotalia, seu Levitica, et alia quæque diversi generis ornamenta ad cultum et decorem tabernaculi, et altaris tui fieri decrevisti; exaudi propitius preces nostras, et omnia hæc diversarum specierum ornamenta in usum hujus Ecclesiæ tuæ, et altaris ad honorem et gloriam tuam præparata purificare, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare per nostræ humilitatis servitium digneris: ut divinis cultibus, et sacris mysteriis apta existant, hisque confectioni Corporis et Sanguinis Jesu Christi Filii tui Domini nostri dignis pareatur famulatus: Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta; tum ministri ponunt super altare Chismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum; deinde

vestiunt altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola ipsam ac alias Antiphonas sequentes, et Responsorialia cum suis Versibus, et Psalmis prosequente.

Ant. Circúmdate Levítæ * altáre Dómini Dei, vestíte vestiméntis albis, estóte et vos canétes hymnum novum, dicétes, allelúja. **V.** Mirábilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. **V.** Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. **R.** Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Antiphona.

Circúmdate Sion, et complectímíni eam, narráte in túrribus ejus. **V.** Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civítate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Deinde dicitur Responsorium.

Induit te Dóminus túnica jucunditátis, et impósuit tibi corónam. * Et ornávit te ornáméntis sanctis. **V.** Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt coram te. * Et ornávit te. **V.** Natiónes ex longínquo ad te vénient, et múnera deferétes adorábunt Dóminum; et terram tuam in sanctificatióne habébunt, et nomen magnum tuum invocábunt. * Et ornávit te. **V.** Benedícti erunt, qui te ædificavérunt, tu autem lætáberis in filiis tuis, quóniam omnes benedicétes, et congregabúntur ad Dóminum. * Et ornávit te.

Et non dicitur Glória Patri, sed sequens Antiphona cantatur.

In velaménto alárum tuárum prótege nos Dómine, et in laude tua gloriémur.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplicíter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicám te in víta mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhésit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt animam meam, introibunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare, et facta cruci super altari positæ reverentia, incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Omnis terra * adóret te Deus, et psallat tibi, psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis: et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur; et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit; quo facto, stans ante medium altaris, dicit:

Orémus.

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis benedictióne sancti ✠ fica; et ómnibus in te sperántibus auxilií tui munus osténde; ut hic sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrarium, ubi, deposito pluviali, si celebrare voluerit, quod conveniens est, accipit sandalia, dicens Psalmum. Quam dilécta. cum aliis; deinde, lotis manibus, accipit omnia paramenta Pontificalia albi coloris. Interim ornatur Ecclesia, et luminaria super altari, et credentia, atque alibi, ubi placuerit, accenduntur. Tunc exit Pontifex Missam celebraturus. Si vero fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Missam solemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Missa dicitur prout in Missali, in ipsa die Dedicationis Ecclesiæ.

In fine Pontifex dat Benedictionem solemnem, dicens: Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Et Indulgentias supra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ad sacristiam, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

Deinde cineres per Ecclesiam aspersi, in quibus litteræ Græcæ et Latine scriptæ sunt, per ministros Ecclesiæ tolluntur, et Ecclesia totaliter mundatur.

